

2.
Hoc novitatis studium & hoc cacoëthes nunc
quidem temporis ubiq; locorum, in aliis quoq;
rerum generibus, omnium ita tenet animos, &
maximè tamen juniorum, ut quæ vetera cunq;
sunt, ad ea nauseent, ea avertentur, ea sorde-
scere putent, ea superciliosè despiciant: Sed quæ nupera, quæ
novella, quæ recentia, non sine stupore quodam admirentur,
ferant in oculis, gerant in manibus, & tantum non cernui ado-
rent, licèt nullius precij sint ac momenti, & ne pertuso quidem
ære seu cassà nuce redimenda.

Qui utuntur vindò veteri, sapientes puto,
Et qui libenter veteres spectant fabulas.
Nam quæ novæ nunc prodeunt Comoediæ,
Multò sunt nequiores, quàm nummi novi,

Casina
prolog.

Inquit *Plautus* ille princeps Comitorum, cujus ore Jupiter ipse
locuturus erat, Latinè si loqui vellet. At verò nobis ea putent &
foetent omnia, quæ antiqua, vetusta, sepulta. Aliam nobis *pa-*
triam, alios *parentes*, alia *nomina* quærimus. Novos habemus
capillorum cincinnos, novas *barbularum*, nova genera *vestimentorum*,
novam *linguam* ex Saturninis lemis, ex Faunorum verbis oscis,
ex Aboriginum voculis obsoletis & rancidis concinnatam:
ad summam, *Deo multis modis, quæ res, quæ verba copiosiores sumus.*
Quid enim? DEUS jam per annos (α) quinquies mille quingen-
tos & nonaginta eandem agit in mundo fabulam, eandem
oberrat chordâ, eandem impellit rotam, easdem amphoras & ur-
ceos fingit, eandem corpora cœlestia, stellas, sidera, viam lacteam
& cometas nobis ostentat, eosdem volvit orbes & motus ciet,
agitat, conficit, tuetur: Eadem meteororum formæ apparent,
eadem metallorum genera & terræ visceribus effodiuntur, ea-
dem plantarum & animantium varietas, species, colores, figuræ,
effi.

(α) nempe quando hæc publicè peroravit Heiderus.